

rului – 12,94%, termometrelor și manometrelor – 7%, dezermetizării camerei de sterilizare – 2,9% și 12,7% cazuri din cauza instruirii insuficiente a personalului implicat în procesul de sterilizare. Ponderea sterilizatoarelor cu durata de exploatare de peste 10 ani constituie 49,9%.

Rezultatele folosirii casoletelor-test relevă că în 24,5% cazuri este depășită norma de 1-4% a umidității textilelor sterilizate. Schimbarea incompletă a culorii indicatoarelor chimice s-a constatat la examinarea a 12 autoclave și 23 de poupinele. Devieri ale parametrilor de temperatură (5-8°C) și ale presiunii ($\pm 0,4$ Atm) au fost constatate la 6,4% autoclave; necorespunderea cu 12,2% a diagramei ciclului de sterilizare cu diagrama-tip furnizată de producător, la exploatarea autoclave-lor cu sistem de înregistrare automată; diminuarea cu 5-15°C a regimului de sterilizare la 180°C și a expoziției cu 10-15 min. în 5 instituții (5,43%). Microorganisme patogene și condiționat patogene au fost decelate în 1,6% probe.

Concluzii. Excluderea deficiențelor ce țin de exploatarea sterilizatoarelor deteriorate, nerespectarea valorilor de siguranță pentru eficacitatea sterilizării, implicarea personalului insuficient instruit, neutilizarea metodelor complexe de control al calității sterilizării va permite transformarea măsurilor stihinice și nedirijabile de sterilizare a articolelor medicale într-un sistem standardizat, care va asigura prevenirea infecțiilor intraspitalicești, inclusiv a celor parenterale.

INFECȚIILE NOSOCOMIALE – PROBLEMĂ MAJORĂ A ASISTENȚEI MEDICALE CONTEMPORANE

Svetlana LUPU, Mihail NICOLAU,
Centrul de Sănătate Publică, Leova

Infecția nosocomială a devenit una din problemele majore ale asistenței medicale contemporane. Morbiditatea prin infecțiile nosocomiale crescută, consecințele grave, pierderile economice rezultate din costurile îngrijirilor suplimentare impun adoptarea unor strategii cu obiective concrete, orientate spre implementarea unor măsuri de prevenire și control al infecțiilor nosocomiale.

Caracteristica comună a acestor infecții, pe lângă indexul de gravitate crescut și dificultățile privind eficiența terapiei obișnuite, este aceea că ele apar la persoane cu diferite boli pentru care primesc îngrijiri medicale și care, prin boala de bază sau prin terapia primită, au o deficiență imună mai mult sau mai puțin accentuată, cu limitarea posibilităților de apărare prin mijloace biologice naturale, proprii.

După modul de realizare a infecției, infecțiile nosocomiale pot fi:

- *infecții primare*, importate în instituția medicală sau exportate din ea prin transmiterea infecției de la personalul de îngrijire la pacient, de la vizitatori la pacient, de la pacient la pacient sau de la bolnav sau vizitator la personalul medico-sanitar;
- *infecții nosocomiale secundare*, încrucișate, de la pacient la pacient, prin mecanisme complexe de transmitere a infecției în condițiile unor manopere / proceduri și tehnici de îngrijire / investigare și tratament efectuate de către personalul de îngrijire.

Prima categorie este în mare măsură sub influența terenului biologic al bolnavului îngrijit și supravegherea stării de sănătate a persoanelor din anturajul bolnavului din instituția medicală. A doua categorie de infecții este condiționată de modul de comportament profesional al personalului, de corectitudinea decontaminării mediului din spital, complexitatea riscului infecțios legat de îngrijirea necesară și tratamentul aplicat bolnavului.

Prezența obligatorie a triadei factorilor epidemiologici principali – sursa de infecție, calea de transmitere și organismul receptiv – este valabilă și pentru cazul procesului epidemiologic de constituire a infecției nosocomiale. Absența oricăreia dintre aceste trei componente exclude posibilitatea apariției infecției nosocomiale

Antibioterapia, abuzul de antibiotice au determinat apariția unor microorganisme de spital cu o rezistență semnificativă la antibioticele și chimioterapicele uzuale și larg accesibile.

În transmiterea infecției sunt mai frecvente trei mecanisme: contactul direct sau indirect, cel aerogen și prin obiecte contaminate. În timpul îngrijirilor medicale acordate și în condițiile de spital, majoritatea căilor de transmitere trebuie considerate ca factori de risc controlabili.

SECURITATEA INECȚIILOR ȘI RISCURILE DE CONTRACTARE A HEPATITELOR VIRALE B ȘI C

Constantin RÎMIȘ, Andrei ROȘCA,
Centrul de Sănătate Publică, Chișinău

Actualitatea temei. Asistența medicală are menirea de a salva și a îmbunătăți viața pacientului. Anume reieșind din această afirmație, fiecare lucrător medical are responsabilitatea să protejeze sănătatea sa și a pacienților săi prin prevenirea transmiterii infecțiilor asociate cu asistența medicală.